

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 13. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649683029120/facsimile.pdf> (tilgået 17. juni 2021)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

var med os, vi traf det rette Punkt, kom ind, og nu stod det hele Taa-
geland bagved os.

Det var som et Tæppe rullede op. I Forgrunden laae det smukke
Badehuus og det høie Fyrtaarn, rundt om strakte sig grønne Marker
og Skove, og den varme Sommerluft strømmede os imøde. Hjemme
i Danmark vare Skovene kun i Knop, da vi igaar seilede bort, hvilken
mærkelig Overgang! Til Venstre strakte sig Halvøen *Privaall*, hvor
Qvæget gik halv ud i Vandet, og viste os et levende *pottersk* Malerie
med den store Luftbaggrund og de herlige Dyrgrupper. Til Høire
laae *Travemünde* med sine røde Tage, rundt om fra Vinduerne tittede
Hoveder frem af Mænd og Piger, der saae ret smukke ud i det Fjerne.
Ak ja, »det Fjerne!« det er dog Livets magiske Trylleland, dette aande-
lige *Fata morgana*, der bestandig flytter sig, naar man kommer nær-
mere. I det Fjerne ligger Barndommens Drømme og Livets Forhaab-
ninger, i det Fjerne glattes Rynkerne af den furede Pande, og den
graec Moerlille staaer som en sundhedsblomstrende Pige. Maaskee
gik det saaledes her med de Skjønne i *Travemünde*.

Trave blev nu smallere; Dampskibet syntes næsten at ville indtage
dens hele Brede. Snart saae vi det syvtaarnede *Lübeck* titte frem imel-
lem Skov og Eng; men det legede underligt »Tagfat«, snart var det
her, snart der, og snart -- »ja, hvor blev Skriveren af?« Saa laae det
under det grønne Bord, som Naturen her har dækket med Skove og
frodige Græsgange. De mange Bugter gjøre, at man ikke ret veed,
om man reiser til eller fra Byen. Saaledes seile vi ogsaa paa Livets store
Strøm, hvor vi da ere saa barnagtige at falde i Graad, ja endogsaa at
tvivle paa Styrmanden, fordi vore Ønskers Maal, ligesom *Lübeck*,
lege »Tagfat« med os; det er dog den rigtige Vei vi gaae, men vi kjen-
de ikke Strømmens Løb, da vi kun een Gang seile op ad Livets *Trave*.

Hvilket afvexlende Malerie! Hvilken levende Idyl er ikke den hele
Egn! Her danner Floden en lille Bugt; her er et Fiskerleie, hvor Gar-
nene hænge udspændt mellem Træerne i Solen; hist paa Bakken hæ-
ver sig en Landsby med sin Kirke, og i Floden selv, mellem de grøn-
ne Siv, bruser Dampskibet, der mellem andre Sager har en Poet om-
bord, og hvor der er en Poet, der tager altid Naturen sit bedste An-
sigt paa, thi Naturen er en Dame, og det en gammel Dame, hun var
til før Methusalem, og vil altsaa gjerne behage, gjerne beundres og
hvad der her virker mest, gjerne besynges! -- Men nu har jeg sat mig
paa det Punkt, her skal hun ingen Sang have, og altsaa faaer hun in-
gen!